

Justitsministeren (Zahle): Dette Lovforslag, der er vedtaget af det høje Folketing med alle Stemmer mod een, gaar i Korthed ud paa, at offentlige Indsamlinger, det vil sige Indsamlinger, ved hvilke man retter Anmodning om Bidrag til andre end Personer, der er Indbyderne personlig bekendte eller har særlig Tilknytning til de Personer eller Institutioner, til Fordel for hvilke Indsamling sker, ikke kan finde Sted uden Tilladelse og kun til velgørende Formaal eller til Formaal, der har almen Interesse. Tilladelsen meddeles af Justitsministeren. Tilladelse til Indsamling inden for et enkelt Amt meddeles dog af Amtmanden og Tilladelse til Indsamling inden for en enkelt Politikreds af Politimesteren, i København Politidirektøren.

Tilladelsen skal altid betinges af, at der føres en nærmere fastsat Kontrol med Indsamlingen og Anvendelsen af det indsamlede Beløb. Offentlig Indsamling gennem Dagbladene kan dog ske uden forud indhentet Tilladelse, for saa vidt Henvendelsen enten udgaar fra Bladets Redaktion eller med dets Anbefaling, men der skal saa samtidig gives Meddelelse til Politimesteren, i København Politidirektøren, der fastsætter den fornødne Kontrol med Indsamlingen og Anvendelsen af det indsamlede Beløb. Paa samme Vilkaar kan der indsamles gennem Opfordring pr. Brev, der ikke efterfølges af en personlig Henvendelse om Afhentning af Bidrag, og gennem Henstilling af Bøsser i Butikker.

Det eneste Punkt, paa hvilket der til sidst var nogen Uenighed i det høje Folketing, angaar § 4, som foreskriver, at offentlige Indsamlinger gennem Pressen til Støtte for politiske Partier kan finde Sted uden Tilladelse. Der var nemlig et Mindretal, som mente, at ogsaa Gade- og Husindsamlinger burde kunne finde Sted uden Tilladelse, naar Indsamlingen angaves at være til Støtte for politiske Partier. Saaledes som Udviklingen er foregaaet her i Landet, i alt Fald i de senere Aar, hvor vi har faaet en Mængde politiske Partier — der er vel ingen, der rigtig kender dem alle sammen, og der vil sikkert i den kommende Tid opstaa nye politiske Partier —, vilde en Bestemmelse om, at man frit kunde indsamle ved Husindsamling og paa Gader til Fordel for politiske Partier, i Virkeligheden sige, at det blev muligt at sætte et lovligt Betleri i Gang, baade i Huse og paa Gader; naar som helst vilde faatallige Mennesker kunne danne noget, de kaldte et politisk Parti, hvis Hovedformaal maaske kun var at indsamle Penge. Det vilde for en By som

København og for øvrigt ogsaa for alle andre Byer og Landet med kunne have de ubehageligste Konsekvenser for enligt boende Kvinder og gamle Folk, som i deres Hjem kunde blive søgt af Folk, der angav sig som Indsamlere til et politisk Parti og paa en paagaende Maade prellede dem for Penge. Det tror jeg heller ikke gaar an at gøre til Lov. Jeg haaber derfor, at § 4 skal vinde det høje Tings Bifald i den foreliggende Form. § 5 foreskriver endelig, at

„Denne Lov kommer ikke til Anvendelse paa Indsamlinger, der foretages af nu anerkendte Trossamfund i Kirker, i kirkelige Lokaler og ved Møder af lignende Art.“

Jeg haaber ikke, at denne Affattelse skal møde nogen Modsigelse i det høje Landsting.

Med disse Ord vil jeg anbefale hele Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling.

J. V. Christensen: Grundtanken i Lovforslaget: at der skal føres Kontrol med Indsamlinger, er saa sund og naturlig, at der ikke behøver at spildes mange Ord paa den. I hvor stort et Omfang man kan føre Kontrol og gøre den effektiv over for dem, der vil lave Gavtyvestreger, er en anden Side af Sagen, som jeg ikke skal komme ind paa. Det er meget vanskeligt at gøre, hvad man har set Eksempler paa. Hvad der har stødt mig lidt, er, at man i Begrundelsen for Lovforslaget har henvist — jeg husker ikke, om det skete i Talen eller i Bemærkningerne, vi har jo først lige nu faaet Lovforslaget — til en Indsamling, der har fundet Sted til Spiritister. Men, som sagt, den almindelige Grundbetragtning over for Kontrol med Indsamlinger kan jeg tiltræde. Jeg er ikke saa tilfreds med Formuleringen med Hensyn til Dagblades Indsamlinger. Det er ikke, fordi jeg selv er gammel Dagbladsredaktør og gennem vel en 30 Aar har været med til at foranstalte saadanne Indsamlinger ved Juletid, for det er noget, som praktisk talt alle Blade har, men det er, fordi jeg synes, at disse Indsamlinger ikke kan jævntilles med almindelige Indsamlinger. Det er ogsaa for saa vidt erkendt i § 3. Men det er jo ikke enkelte Personer, der foretager dem. Naar en Indsamling af den Art foregaar, gaar det til paa den Maade, at Bladets Redaktion skriver, hvad der skal skrives om Sagen; derefter gaar den forretningsmæssige Side af Sagen og de Beløb, der indkommer, o. s. v. til Bladets Ekspedition; og derfra udleveres de til den Institution — Hjælpekasse, Menighedspleje, eller hvad det nu er —, som